

8 oktober 2019 • Leestijd 3 minuten •

Ik ben namens Nederland Vrouwenvertegenwoordiger bij de Verenigde Naties. En maandag mocht ik in het VN-hoofdkwartier in New York een toespraak houden. Mijn stelling: waarom zou je niet willen dat de wereld voor iedereen, ook voor vrouwen, beter wordt? Dat is alleen een optie als je profiteert van het feit dat alles bij het oude blijft.

Al te lang leven vrouwen in een oneerlijke wereld. Verandering is onvermijdelijk

Correspondent Verzet

Clarice GARGARD

Illustratie: Katherine Lam (voor De Correspondent)

Beste mevrouw de voorzitter,

Mijn naam is Clarice Massa Dequin Gargard. Ik ben een journalist en *social advocate* en VN-Vrouwenvertegenwoordiger van het Koninkrijk der Nederlanden. ↗

Ik ben hier niet gekomen om u te vertellen dat vrouwen gelijkwaardig zijn – want dat is een feit. Ik ben hier om te zeggen: het is tijd om het systeem te veranderen dat bepaalt dat wij (en zoveel anderen) dat niet zouden zijn.

Laat ik mezelf eerst voorstellen, omdat mijn achtergrond bepalend is geweest voor veel van wat ik te vertellen heb. Mijn familie komt uit Liberia, ik ben geboren in de Verenigde Staten en opgegroeid in Nederland.

Ik stam af van sterke vrouwen die oorlog hebben overleefd. Zij overleefden toen de mannen met wapens kwamen. Armoede, omdat ze niet de juiste papieren, opleiding, sekse of sociale status hadden. En racisme, waar ze mee te maken kregen toen ze wegluchtten van die gewapende mannen, naar het buitenland, waar anderen hen niet goed genoeg vonden, vanwege hun huidskleur.

Doordat zij dit hebben overleefd, ben ik hier. ↗

Daarom ben ik niet alleen geïnspireerd om me hard te maken voor verandering en me uit te spreken, maar ben ik daartoe verplicht. En al zal niet iedereen luisteren, ik zal gehoord worden.

Al te lang kan de meerderheid in de wereld die in armoede leeft niet rondkomen, terwijl een minderheid zich uitleeft, vaak ten koste van die meerderheid.

En al te lang kijken we lijdzaam toe, terwijl onze wereld afbrokkelt onder het gewicht van onze consumptie

Al te lang vinden we de waarde van geld belangrijker dan het welzijn van mensen.

En al te lang kijken we lijdzaam toe, terwijl onze wereld afbrokkelt onder het gewicht van onze consumptie.

Degenen die het meest lijden onder armoede, kapitalisme, klimaatcrisis en ongelijkheid zijn vrouwen en de meest gemarginaliseerden onder ons: in arme landen, lhbtï-mensen, de arbeidersklasse, mensen met een handicap.

Het systeem werkt voor die weinigen met geld en macht, meer dan zij, hun kinderen of zelfs de kinderen van hun kinderen ooit nodig zullen hebben.

De tijd is gekomen om het systeem te veranderen, zodat het voor ons allemaal werkt, of voor niemand.

Dit jaar sprak ik met mensen die vechten voor mensenrechten, in organisaties, de politiek, activistische groepen, overheden en media – mensen die hard en onvermoeibaar werken voor een betere wereld door hun leven te wijden aan het uitbannen van kindhuwelijken, het onderwijzen van jongeren, de strijd tegen discriminatie, het veranderen van beleid, het winnen van harten en mensen van gedachten doen veranderen. Ze hebben me geleerd dat het mogelijk is om een gewoon mens te zijn en uitzonderlijke daden te verrichten.

Maar hun doelen zijn onmogelijk te bereiken, als we niet ook het systeem veranderen dat deze weeffouten in de eerste plaats creëert.

Ik weet dat verandering niet makkelijk te bewerkstelligen is. Maar het is nog onmogelijker om de wereld te laten zoals hij is.

Het veranderen van het systeem zal voor sommigen pijnlijk zijn, zoals vaker bij het afscheid van dingen die we zijn ontgroeid.

Maar ik ben hier om u eraan te herinneren dat verandering niet iets is dat u wordt aangedaan. Het wordt vóór u gedaan. Wanneer we de levens van degenen die het meest lijden verbeteren, verbeteren we de levens van ons allemaal.

En waarom zou je niet willen dat de wereld voor iedereen beter wordt? Dat is alleen een optie als je profiteert van het feit dat het niet zo is. Zoals sommigen – zelfs binnen dit instituut – ongetwijfeld doen.

Het systeem is niet onverslaanbaar. Het is een monster van onze creatie. Een verzameling gedachten en acties die bepalen wie aan de macht is en wie als mens worden beschouwd of niet.

Daarom bezitten 26 mensen evenveel als de armste helft van de wereld. ▼
En hebben wij – of eigenlijk u – daar niets aan gedaan.

Als jong meisje besloot ik dat ik niet wilde leven in een wereld waarin het als een deugd wordt gezien als een vrouw moet vechten om te overleven. Alsof een volwaardig leven iets is dat je moet verdienen.

Als volwassen vrouw vertel ik u dit: veel dappere vrouwen en meisjes hebben dezelfde beslissing genomen. En de verandering is al begonnen. Het is aan u of u deel wilt uitmaken van die toekomst of achterblijft.

Bovenstaande is een vertaling van de toespraak die ik op 7 oktober 2019 hield bij de Verenigde Naties.

Meer lezen?

Voor Jesse (14) is radicaal de enige optie. Dus voert ze met Extinction Rebellion actie voor het klimaat

De zestienjarige Zweedse Greta Thunberg is het gezicht van de klimaatopstand. Maar er zijn meer tieners die strijden voor het klimaat, die minder bekend zijn. Ik sprak met de Amsterdamse Jesse van Schaik (14), die de planeet wil redden en het liefst radicaal actievoert om dat te doen. Daarom heeft ze zich bij Extinction Rebellion aangesloten, de groep die maandag het Amsterdamse verkeer ontregelde.

Lees mijn verhaal hier >

